

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXXVI. — Wydana i rozesłana dnia 3. września 1902.

Treść: № 175. Rozporządzenie, zawierające spis tych zakładów naukowych, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów ręcodzielniczych. — Sprostowanie.

175.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty z dnia 5. sierpnia 1902,

zawierające spis tych zakładów naukowych, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia przemysłów ręcodzielniczych.

Na zasadzie § 14. ustawy przemysłowej (ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39) rozporządza się, co następuje:

§. 1.

Świadectwa, potwierdzające pomyślne ukończenie wymienionych poniżej zakładów naukowych, upoważniają w razie zniszczenia się innych warunków ustawowych do rozpoczęcia następujących przemysłów ręcodzielniczych:

I. Szczotkarze.

Oddział dla przemysłu szczotkarskiego w Zakładzie zaopatrzenia i zatrudniania dorosłych ciemnych w Czechach, z siedzibą w Pradze.

II. Tokarze.

Oddział tokarski w Szkole przemysłowej w Salzburgu, — pod warunkiem, że abiturycy tego oddziału mogą wykazać się, iż przed wstąpieniem do szkoły zawodowej byli najmniej przez 2 lata zatrudnieni w przemyśle tokarskim;

oddział tokarski w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział tokarski w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście;

oddział tokarski w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział tokarski w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej dla obróbki drzewa w Bergreichenstein;

oddział tokarski w zawodowej Szkole przemysłu artystycznego w Bolcanie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Chrudimie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Cortina d'Ampezzo;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Ebensee;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Koczewiu;

oddział tokarski i oddział wyrobów drewnianych galanteryjnych w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kralikach;

oddział tokarski i oddział galanteryjnych wyrobów drewnianych w Szkole zawodowej obróbki drzewa i kamienia w Hallein;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Hallstacie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kołomyji;

oddział tokarski w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Tachowie;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bielaku;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wołoskiem Mezyrzeczu;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wolarach;

oddział tokarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Zakopanem;

oddział tokarski w krajowej Szkole zawodowej stolarstwa i tokarstwa w Stanisławowie;

Prywatna Szkoła zawodowa tokarska w Malborku.

III. Bednarze.

Oddział bednarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bergreichenstein.

IV a. Kowale mechaniczy.

Szkoły zawiadowców warstatowych (werk-mistrzów) dla przemysłów mechaniczno-technicznych

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,
w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej
w Pilźnie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej
w Pilźnie,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej
w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej
w Bernie,

pod warunkiem, że przedmiotem praktycznego zatrudnienia abiturientów tych szkół, które stosownie do § 25go przepisu, dotyczącego przyjmowania uczniów do szkół werk mistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) musiało być wykazane w celu przyjęcia, był przemysł kowalsko-mechaniczny lub ślusarski.

Oddziały dla nożowników, dla kowali wyrabiających narzędzia, dla ślusarzy maszynowych, tudzież ślusarzy wyrabiających narzędzia rękozielnicze, w Szkole zawodowej dla obróbki żelaza i stali w Fulpmes;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Celowcu;

Szkoła zawodowa ślusarstwa artystycznego w Królewskim Hradcu;

oddziały dla ślusarzy wyrabiających narzędzia rękozielnicze i dla nożowników w Szkole zawodowej i zakładzie doświadczalnym dla przemysłu żelaznego i stalowego w Steyr.

IV b. Nożownicy.

Oddziały werk mistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego

w niemieckiej Szkole przemysłowej rządowej w Berne,

i w czeskiej Szkole przemysłowej rządowej w Berne,

pod warunkiem, że przedmiotem praktycznego zatrudnienia dotyczących abiturientów, które takowi w myśl § 25go przepisu o przyjmowaniu uczniów do szkół werk mistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać musieli w celu przyjęcia do tych szkół, był przemysł nożowniczy.

Oddział nożowniczy w Szkole zawodowej obróbki żelaza i stali w Fulpmes;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Celowcu;

Szkoła zawodowa ślusarstwa artystycznego w Królewskim Hradcu;

oddział nożowniczy w Szkole zawodowej i w zakładzie doświadczalnym dla przemysłu żelaznego i stalowego w Steyr.

V. Szklarze.

Szkoła zawodowa przemysłu szklanego w Hajdzie;

Szkoła zawodowa przemysłu szklanego w Szwajcarii kamienickim.

VI. Złotnicy, srebrownicy i jubilerzy.

Zakład specjalny dla nauki cyzelownictwa i gałęzi pokrewnych w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austriackiem dla sztuki i przemysłu we Wiedniu;

oddział zawodowy i specjalny artystycznej obróbki metali w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze;

oddział zawodowy przemysłu metalowego w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział biżuteryjny w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego dla pasamanników, rytowników i bronzowników w Jabłońcu;

oddział złotniczy w Szkole zawodowej oprawy i obróbki drogich kamieni w Turnowie.

VII. Pasamannicy i bronzownicy.

Zakład specjalny dla nauki cyzelownictwa i gałęzi pokrewnych w Szkole przemysłu artystycznego przy Muzeum austriackiem dla sztuki i przemysłu we Wiedniu;

oddział zawodowy i specjalny sztucznego obrabiania metali w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze;

oddział zawodowy przemysłu metalowego w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział biżuteryjny w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego dla pasamanników, rytników i bronzowników w Jabłoncu;

oddział złotniczy w Szkole zawodowej oprawy i obróbki drogich kamieni w Turnowie.

VIII. Zduni (garncarze).

Oddział zawodowy modelowania i formowania ze szczególniejszym uwzględnieniem ornamentów w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, — pod warunkiem, że abituryci przed wstąpieniem do tego oddziału zawodowego wykazali się najmniej dwuletnią praktyką w przemyśle zduniskim;

oddziały zduniskie i garncarskie w Szkole zawodowej przemysłu ilowego w Bechinie;

oddział modelowania z gliny w Szkole zawodowej przemysłu ilowego i gałęzi pokrewnych w Cieplicach i

oddział chemii technicznej (specjalnie dla keramiki) w tej samej szkole, — pod warunkiem, że abituryci brali z dobrym postępem udział w nauce wyrobu naczyń glinianych i w nauce modelowania, lub że przed wstąpieniem do drugiego z wymienionych powyżej oddziałów praktykowali najmniej przez 2 lata w zdunisztwie lub jakimś innym przemyśle garncarskim;

oddział modelowania w Szkole zawodowej przemysłu ilowego w Znojmie i oddział chemii technicznej (specjalnie dla keramiki) w tym samym zakładzie, — pod warunkiem, że abituryci brali z dobrym postępem udział w nauce wyrobu naczyń glinianych i w nauce modelowania, lub że przed wstąpieniem do drugiego z wymienionych powyżej oddziałów praktykowali najmniej przez 2 lata w zdunisztwie lub jakimś innym przemyśle garncarskim;

krajowa Szkoła zawodowa przemysłu garncarskiego w Kołomyji.

IX. Koszykarze.

Warstat wzorowy wyplatania koszyków i uprawy wiciny we Wiedniu, — pod warunkiem, że abituryci przed wstąpieniem do tego zakładu wykazali się mogą najmniej dwuletnią praktyką w koszykarstwie i że uczęszczali z dobrym postępem na naukę w rzecznym zakładzie najmniej przez 2 lata;

oddział koszykarski w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

Szkoła zawodowa koszykarstwa w Bleistattzie;

Szkoła zawodowa koszykarstwa w Fogliano;

Szkoła zawodowa koszykarstwa w Melniku; Szkoła zawodowa koszykarstwa w Żadze; warstawa dla nauki koszykarstwa w Żamberku; oddział koszykarski w Zakładzie zaopatrzenia i zatrudniania dorosłych ciemnych w Czechach, z siedzibą w Pradze.

X. Kotlarze.

Oddział werk mistrzowski przemysłu mechaniczno-technicznego w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze, — pod warunkiem, że przedmiotem praktycznego zatrudnienia abiturientów, które takowi w myśl § 25go przepisu o przyjmowaniu uczniów do szkół werk mistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) musieli wykazać w celu przyjęcia do tej szkoły, był przemysł kotlarski.

XI. Mechanicy.

Niższa i wyższa Szkoła zawodowa elektrotechniczna przy Technologicznem Muzeum przemysłowem we Wiedniu, — a mianowicie, co się tyczy tej ostatniej, pod warunkiem, że abituryci przed wstąpieniem do niej mogą wykazać się najmniej dwuletnią praktyką w przemyśle mechanicznym lub jakieśj gałęzi pokrewnej;

oddział werk mistrzowski przemysłu mechaniczno-technicznego i oddział werk mistrzowski elektrotechniczny w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia;

oddziały werk mistrzowskie przemysłu mechaniczno-technicznego

w niemieckiej przemysłowej Szkole rządowej w Bernie,

w czeskiej przemysłowej Szkole rządowej w Bernie i

w przemysłowej Szkole rządowej w Bielsku,

pod warunkiem, że przedmiotem praktycznego zatrudnienia abiturientów, które takowi w myśl § 25go przepisu o przyjmowaniu uczniów do szkół werk mistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) musieli wykazać w celu przyjęcia do tych szkół, był przemysł mechaniczny lub któraś z gałęzi pokrewnych.

XII. Hafciarze złota, srebra i perel.

Oddział specjalny haftów artystycznych w Szkole przemysłu sztucznego w Pradze;

Szkoła haftów sztucznych we Wiedniu;

oddział zawodowy haftów sztucznych w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział zawodowy haftów sztucznych w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście;

oddział zawodowy haftów sztucznych w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział robót ręcznych kobiecych w rządowej Szkole przemysłowej w Salzburgu;

oddział haftów sztucznych w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublarie.

XIII. Garbarze czerwonoskórniccy.

Kurs zawodowy przy Zakładzie naukowym i doświadczalnym dla przemysłu skórnego we Wiedniu, — pod warunkiem, że abituryci tego kursu przed wstąpieniem na takowy mogą wykazać się najmniej dwuletnią praktyką w czerwonoskórniectwie.

XIV. Ślusarze.

Oddział zawodowy i specjalny sztucznego obrabiania metali i oddział zawodowy architektury dekoracyjnej w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, — pod warunkiem, że abituryci przed wstąpieniem do tego oddziału zawodowego, względnie zawodowego i specjalnego, wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w ślusarstwie;

nizsza i wyższa Szkoła zawodowa ślusarstwa architektonicznego i maszynowego przy Technologicznem Muzeum przemysłowem we Wiedniu, — ta ostatnia jednak tylko pod tym warunkiem, że abituryci przed wstąpieniem do niej wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w ślusarstwie;

oddziały werk mistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego

w Szkole rządowej przemysłowej w X. dzielnicie Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej przemysłowej Szkole rządowej w Pilźnie,

w czeskiej przemysłowej Szkole rządowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Libercu,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w niemieckiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie,

w czeskiej rządowej Szkole przemysłowej w Bernie, i

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abituryci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół werk mistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł ślusarski;

oddział zawodowy ślusarstwa architektonicznego i oddział kowalstwa dekoracyjnego (ślusarstwa artystycznego) w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział ślusarstwa architektonicznego i artystycznego w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział ślusarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem;

oddział nożowniczy i oddział ślusarstwa maszynowego i wyrobu narzędzi ręcodzielniczych w Szkole zawodowej obróbki żelaza i stali w Fulpmes;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Celowcu;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Chomutowie;

Szkoła zawodowa ślusarstwa artystycznego w Hradcu królewskim;

Szkoła zawodowa przemysłu maszynowego w Przerowie;

oddział nożowniczy i oddział ślusarski dla wyrobu narzędzi ręcodzielniczych w Szkole zawodowej i zakładzie doświadczalnym dla przemysłu żelaznego i stalowego w Steyr;

Szkoła zawodowa ślusarska w Świątnikach.

XV. Szewcye.

Warstat nauki dla szewców w Starym Sączu.

XVI. Tapicerzy.

Oddział zawodowy architektury dekoracyjnej w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, — pod warunkiem, że abituryci przed wstąpieniem do tej szkoły mogą wykazać się najmniej dwuletnią praktyką w przemyśle tapicerskim.

XVII. Stolarze.

Oddział zawodowy snyderstwa na drzewie i oddział zawodowy architektury dekoracyjnej w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, — pod warunkiem, że abituryci przed wstąpieniem do tych szkół wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką stolarską;

oddział stolarski w rządowej Szkole przemysłowej w Salzburgu;

oddział zawodowy stolarstwa budowniczego, tutdzież oddział stolarstwa zwykłego w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu;

oddział stolarski w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście;

oddział stolarski w rządowej Szkole przemysłowej w Insbruku;

oddział werkmistrzowski dla przemysłu mechaniczno-technicznego w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku, — pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abituryci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł stolarski;

oddział stolarski w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział zawodowy stolarstwa budowniczego i wyrobu sprzętów drewnianych w rządowej Szkole przemysłowej w Czerniowcach;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bergreichenstein;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Bolcanie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa i żelaza w Bruku nad Murem;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Chrudimie;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Cortina d'Ampezzo;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Ebensee;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Gottschee;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Grulichu;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa i kamienia w Hallein;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Hallstacie;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Dölgopolu;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Kołomyji;

oddział zawodowy stolarski w Kralowym Chlumie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego w Lublanie;

Szkoła zawodowa stolarska w Mariano;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Tachowie;

oddział wyrobu sprzętów drewnianych i stolarstwa budowniczego w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bielaku;

oddział stolarstwa budowniczego i wyrobu sprzętów drewnianych w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Mezyrzeczu wołoskiem;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Wolarach;

oddział stolarski w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Zakopanem;

oddział stolarski w krajowej Szkole zawodowej stolarstwa i tokarstwa w Stanisławowie;

warstat nauki stolarskiej w Kalwarii Zebrzydowskiej.

XVIII. Zegarmistrze.

Szkoła zawodowa zegarmistrzostwa w Karlsteinie.

XIX. Wozowniecy.

Oddział wozowniczy w Szkole zawodowej obróbki drzewa w Bergreichenstein.

XX a. Kowale (prości).

Oddziały werkmistrzowskie dla przemysłu mechaniczno-technicznego

w rządowej Szkole przemysłowej w X. dzielnicy Wiednia,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pradze,

w niemieckiej Szkole przemysłowej rządowej w Pilźnie,

w czeskiej przemysłowej Szkole rządowej w Pilźnie,

w rządowej Szkole przemysłowej w Pardubicach,

w niemieckiej Szkole rządowej przemysłowej w Bernie,

w czeskiej Szkole rządowej przemysłowej w Bernie, i

w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku,

pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abituryci w myśl §u 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmistrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owych szkół, był przemysł kowalski (prosty);

Szkoła zawodowa wyrobu prostych towarów żelaznych w Sułkowicach.

XX b. Stelmasi.

Oddział werkmiestrzowski dla przemysłu mechaniczno-technicznego w rządowej Szkole przemysłowej w Bielsku, — pod warunkiem, że przedmiotem zatrudnienia praktycznego, jakie dotyczący abituryci w myśl § 25go przepisów o przyjmowaniu do szkół werkmiestrzowskich (rozporządzenie Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 28. maja 1901, l. 13.384) wykazać mają w celu przyjęcia do owej szkoły, był przemysł stelmaski;

Szkoła zawodowa wyrobu prostych towarów żelaznych w Sułkowicach.

XXI. Garbarze białośkórnicy.

Kurs zawodowy przy Zakładzie naukowym i doświadczalnym przemysłu skórnego we Wiedniu, — pod warunkiem, że abituryci przed wstąpieniem na ten kurs wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w białośkörnictwie.

XXII. Malarze pokojowi.

Oddział specjalny rysunków dekoracyjnych i malarstwa dekoracyjnego w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze, — pod warunkiem, że abituryci przed wstąpieniem na ten kurs wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w malarstwie pokojowem;

oddział zawodowy malarstwa dekoracyjnego w rządowej Szkole przemysłowej w Gracu, — pod warunkiem, że abituryci przed wstąpieniem na ten kurs wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w malarstwie pokojowem;

oddział zawodowy malarstwa dekoracyjnego w rządowej Szkole przemysłowej w Tryeście, — pod warunkiem, że abituryci przed wstąpieniem na ten kurs wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w malarstwie pokojowem;

oddział malarstwa dekoracyjnego w rządowej Szkole przemysłowej we Lwowie;

oddział malarstwa dekoracyjnego w rządowej Szkole przemysłowej w Krakowie;

oddział ogólnych gałęzi malarstwa dekoracyjnego w Szkole zawodowej przemysłu ilowego i przemysłów pokrewnych w Cieplicach, — pod warunkiem, że abituryci przed wstąpieniem do tej szkoły wykazać się mogą najmniej dwuletnią praktyką w malarstwie pokojowem.

XXIII a. Rytownicy.

Oddział dla rytowników broni w Szkole zawodowej przemysłu rusznikarskiego w Ferlach.

XXIII b. Rytownicy kamienia i szkła.

Oddział rytownictwa drogich kamieni w Szkole zawodowej oprawy i obróbki drogich kamieni w Turnowie.

XXIII c. Rytownicy szkła.

Szkoła zawodowa przemysłu szklanego w Hajdzie,

Szkoła zawodowa przemysłu szklanego w Szenowie kamienickim.

XXIII d. Rytownicy i polewnicy.

Oddział zawodowy i specjalny sztucznej obróbki metali w Szkole przemysłu artystycznego w Pradze:
oddział zawodowy przemysłu metalowego w Miklaszowcach;

oddział rytownictwa metali i cyzelownictwa w Szkole zawodowej przemysłu artystycznego dla pasamanników, rytowników i bronzowników w Jabłoncu;

XXIII e. Wyrób form, przemysł metalograficzny i wykrawywanie metali.

Szkoła zawodowa przemysłu metalowego w Miklaszowcach;

oddział rytownictwa na metalu i cyzelownictwa w zawodowej Szkole przemysłu artystycznego dla pasamanników, rytowników i bronzowników w Jabłoncu;

oddział rytownictwa broni w Szkole zawodowej przemysłu rusznikarskiego w Ferlach.

§. 2.

Do korzyści, wypływających z postanowień niniejszego rozporządzenia, mają prawo już ci uczniowie wymienionych powyżej zakładów naukowych, którzy takowe ukończyli w roku szkolnym 1901/02.

§. 3.

Wszystkie dotychczasowe rozporządzenia, tyczące się owych zakładów dla nauki przemysłu, których świadectwa upoważniają do rozpoczęcia któregoś z przemysłów ręczodzielniczych, przestają nienijszem obowiązywać.

Hartel r. w.

Call r. w.

Sprostowanie.

W §ie 6tym, l. 1, lit. c rozporządzenia Ministerstwa wyznań i oświaty w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa i Ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 14. lipca 1902, Dz. u. p. Nr. 164, tyczącego się zaprowadzenia w niemieckiej wyższej Szkole technicznej w Bernie teoretycznych egzaminów rządowych z przedmiotów techniki kultury, zamiast „geometria” czytać należy „geodezya”.